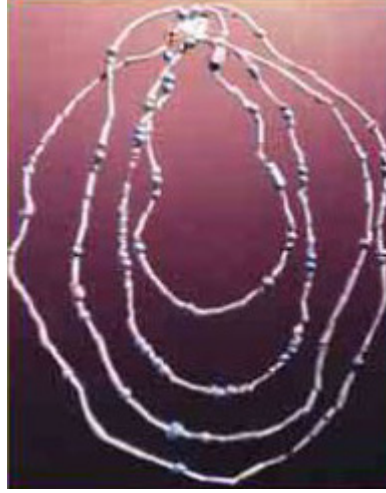

TAŞ DEVRİ HİÇBİR ZAMAN YAŞANMADI

Evrimcilerin sözde taş devri olarak nitelendirdikleri dönemde insanlar ibadetlerini yerine getiriyor, gönderilmiş elçilerin tebliğlerini dinliyor, binalar inşa ediyor, mutfaklarında yemek pişiriyor, aileleriyle sohbet ediyor, komşu ziyaretlerine gidiyor, terzilere kıyafetler diktiriyor, doktorlara tedavi oluyor, müzikle ilgileniyor, resimle uğraşılıyor, heykel yapıyor kısaca normal bir yaşam sürüyorlardı. Arkeolojik bulguların da gösterdiği gibi teknoloji ve bilgi birikiminde tarih boyunca değişiklikler olmuş, ama insan hep insanca yaşamıştır.

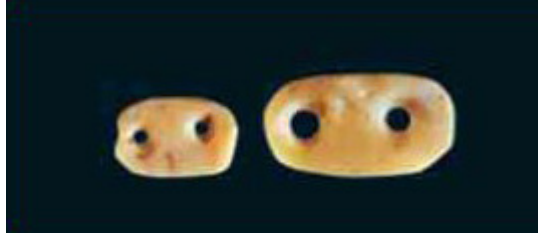

Geç neolitik döneme ait taşlardan ve kabuklardan yapılmış bu kolye, dönemin insanların sanat ve estetik zevklerinin yanı sıra, böyle bir süs eşyasını meydana getirebilecek teknolojiye de sahip olduklarını göstermektedir.

MÖ 7-11 bin yıllarına ait olan kaplar, masa modeli ve kaşık, dönemin insanların yaşam düzenleri hakkında önemli bilgiler vermektedir. Evrimcilerin iddiasına göre bu dönemde insanlar henüz yerleşik düzene geçmişler ve yeni yeni medenileşmeye başlamışlardır. Oysa bu malzemeler, dönemin insanların kültürlerinin eksik olduğunu, tam anlamıyla medeni bir yaşam sürdüklerini göstermektedir. Bu insanlar, tıpkı günümüzdeki insanlar gibi masalarda oturmakta, tabaklarda, çatal, kaşık, bıçak kullanarak yemeklerini yemekte, misafirlerini konuk etmekte, onlara ikramda bulunmakta, kısaca düzenli bir hayat yaşamaktaydılar. Elde edilen bulgular bütünüyle incelendiğinde, sanat anlayışlarıyla, tıp bilgileriyle, teknik imkanlarıyla,

günlük yaşantılarıyla Neolitik çağ insanların tıpkı kendilerinden öncekiler ve sonrakiler gibi insani bir yaşam sürdürdükleri görülmektedir.

12 BİN YILLIK DÜĞME

Üstte MÖ 10 binli yıllarda kullanılmış olan kemikten yapılmış bu düğmeler, dönemin insanların kıyafet kültürlerinin olduğunu göstermektedir. Düğmeyi kullanan bir toplumun dikişi, kumaşı, dokumacılığı da bilmesi gerekir.

12 BİN YILLIK BONCUKLAR

Üstte yaklaşık MÖ 10 bin yılına ait olan bu taşlar, arkeologların bulgularına göre bir tür boncuk olarak kullanılmaktaydı. Taşlardaki muntazam delikler dikkaç çekicidir. Bu delikler, taşla taşla vurularak açılmaz. Böyle sert taşlarda bu derece düzgün delikler açabilmek için çelik veya demirden yapılmış aletler kullanılmış olmalıdır.

9-10 BİN YILLIK TIĞ VE İĞNELER

Üstte MÖ 7-8 bin yıllarına ait olan bu tiğ ve iğneler, dönemin insanların kültürel yaşamlarının önemli birer delilidir. Tiğı ve iğneyi kullanan insanların evrimcilerin iddia ettiği gibi hayvani değil, tam anlamıyla insani bir yaşam sürdürdükleri açıktır.

12 BİN YILLIK BAKIR TIĞ

Üstte MÖ 10 binli yıllara ait olan bakır tiğ, söz konusu dönemde madenlerin ve metallerin bilinip kullanıldığının bir delilidir. Kristal ya da tozumsu mineraller halinde olan bakır cevherleri, yaşlı ve sert kayalarda damarlar halinde bulunur. Bakırdan tiğ yapan bir toplumun, bakır cevherini tanıması, bu cevheri, kayanın içinden çıkarmayı başarması ve işleyebilecek teknik imkanlara sahip olması gerekir. Bunu da evrimcilerin iddia ettiği gibi sözde ilkelikten yeni kurtulmuş varlıkların yapamayacağı açıktır.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/tas-devri-hicbir-zaman-yasanmadi>